

РЕШЕНИЕ

№ 21515

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4009** по описа за **2025** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на “АЛГАФАРИ - ШАУРМА” ООД-С. с представляващ Б.А. и с проц.представител адв. И. против Решение № 641/18.02.25г на СРС по нахд № 7133/24г, НО, 22ри състав, с което е потвърдено НП № 764956-F760228/10.04.24г на Началник Отдел „ОД“-С. в Дирекция „ОД“ - ГД“ФК“ при ЦУ на НАП, с което на дружеството е наложено адм.наказание “имущ.санкция” в размер на 2500лв , на осн. чл. 185 ал.4 от ЗДДС , за нарушение по чл.118 ал.1 от ЗДДС.

В кас.жалба се сочи, че Решението на СРС е неправилно и проц. и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му. Соци се, че нарушението не е доказано по безспорен начин. В съд.заседание касаторът не се представлява.

Ответникът Началник Отдел „ОД“-С. в Дирекция „ОД“ - ГД“ФК“ при ЦУ на НАП се представлява в съд.заседание от юрк.Г., който оспорва кас.жалба като неоснователна и недоказана, моли се за отхвърлянето ѝ и за присъждане на юрк.възнаграждение. Соци се, че решението на СРС е правилно и законосъобразно, както и НП. Прави възражение за прекомерност на адв.хонорар на касатора.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63в от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Решението се обжалва като проц. и мат.незаконосъобразно, като съгл. чл.218 от АПК -Кас.състав следи за неговата валидност, допустимост и мат.законосъобразност служебно, а проверява за проц.незаконосъобразност и явна несправедливост на наказанието - само ако са посочени в кас.жалба като пороци/в случая се твърди проц.нарушение/.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

Съдът намира Решението на СРС за валидно и допустимо, както и за проц. и мат.законосъобразно, поради следното:

Наложена е за нарушение от 19.03.24г - санкция по чл.185 ал.4 вр. ал.1 от ЗДДС/за повторност по см. на §1 т.35 от ДР на ЗДДС, предвид влязло в сила НП за същото нарушение - на 13.02.24г/. Размерът на санкцията е 2500лв, като АНО сочи, че при определяне на размера е взето предвид отегчаващо обстоятелство/положителна разлика в касовата наличност в размер на 647.20лв, което е индикация за системно неотчитане на приходи/. Към АНП освен АУАН е приложен и съставен Протокол за извършена проверка по чл. 50 и чл.110 ал.4 от ДОПК-подписан без възражения. Срещу АУАН също няма депозирани възражения.СРС правилно приема нарушението за безспорно доказано- установено е при извършена контролна покупка от проверяващия служител, като не му е издаден касов бон.Няма спор и не се твърди от наказаното лице, че касов бон от функциониращото ФУ е бил издаден за покупката. Причините за неиздаването на касов бон, дори да се кредитират показанията на свидетеля на нарушителя- не променят този факт/покупка има, касов бон не е издаден/.

СРС правилно приема, че не е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН, доколкото нарушителят е ЮЛ/не се изследва въпросът за вината/ и нарушението е формално/не се изисква вредоносен резултат/.

В периода от извършване на нарушението до настоящия момент, чл. 185 ал.4 от ЗДДС е в една и съща редакция и тя предвижда имуществена санкция в диапазона 2000лв-8000лв. Наложено наказание от 2500лв е в размер близък до минималния, като правилно СРС приема наложеният размер за подходящ и съобразен с фактите по делото. Спазен е чл.27 от ЗАНН при определяне на размера, като ще се постигне генералната и личната превенция с размер от 2500лв.

При този изход на спора/неоснователна кас.жалба/, на ответника следва да се присъди юрк.възнаграждение в мин.размер по чл.27е от НЗПП вр. чл. 37 ал.1 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК-80лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 641/18.02.25г на СРС по нахд № 7133/24г, НО, 22ри състав.

ОСЪЖДА “АЛГАФАРИ - ШАУРМА“ ООД-С. с представляващ Б.А. ДА ЗАПЛАТИ НА Национална агенция по приходите сумата от 80лв разноски за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: